

عنوان مقاله:

سیاوش و پاتروکل شهیدان اسطوره ای شاهنامه وایلیاد

محل انتشار:

نهمین همایش ملی پژوهش های زبان و ادبیات فارسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

منیره خلیلی محله - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد شبستر

زهره سرمد - استاد یار دانشگاه آزاد اسلامی واحد یادگار امام(ره)

خلاصه مقاله:

سیاوش در اسطوره های کهن آریایی مظهر گیاه و سرسبزی است. مرگ جانگداز او فرا رسیدن سرما و افتادن گیاه را خبر می دهد. سیاوش تجلی قالب اسطوره ای حقیقت پیمان در ارتباط با گوهر شهریاری است. او با مرگ آگاهانه خود ثابت کرد که پیمان نگه داشتن در کار شهریاری امری ضروری است. سیاوش برخلاف سهراب از بازی سرنوشت آگاه بود و میدانست که مرگ او در توران خواهد بود فقط از چگونگی آن بی اطلاع بود. این چیزی است که در درام به آن آگاهی تراژیک میگویند. سیاوش با وجود آگاهی از سرنوشت خود، کوششی برای رهایی و بازگشت به ایران نکرد، این امر با موضوع رسالت گیومرثی او به عنوان یکی از نمونه های نخستین انسان ارتباط دارد زیرا رویش نوین زندگی از شهادت اوست. مرگ پاتروکل تجلی اسطوره شهادت در یونان باستان است. او سمبل وفاداری و مقاومت در ایلیاد است. او به عنوان وفادارترین دوست آشیل زمانی که لشکر یونان در مرز شکست قرار میگیرد با اجازه آشیل سلاح جاودانه او را می پوشد و بر لشکر تروا میتازد و در نهایت به دست هکتور کشته میشود. در این مقاله به بررسی شخصیت سیاوش و پاتروکل، دو پهلوان نامدار شاهنامه و ایلیاد میپردازیم و به وجوه اشتراک و افتراق آنان اشاره خواهیم کرد. هدف از این تحقیق بررسی چهره کلیدی دو شخصیت حماسی ایران و توران است. این تحقیق جنبه کاربردی داشته و روش آن بر اساس گردآوری اطلاعات کتابخانه ای و استفاده از شبکه های کامپیوتری است. روش تجزیه و تحلیل اطلاعات نیز به صورت کیفی و مقایسه ای است.

کلمات کلیدی:

سیاوش، پاتروکل، سرنوشت، مرگ.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/829367>

